

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ
МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

УКРАЇНОЗНАВЧИЙ ВИМІР У СУЧАСНІЙ НАУЦІ:
ГУМАНІТАРНИЙ АСПЕКТ
Матеріали VIII Всеукраїнської
науково-практичної конференції
24 квітня 2026 року

Конференцію зареєстровано в УкрІНТЕІ
(Посвідчення УкрІНТЕІ про реєстрацію
№ 851 від 21.11.2025 р.)

Миколаїв
2026

УДК 001:008(477)

У-45

Українознавчий вимір у сучасній науці: гуманітарний аспект: матеріали VIII Всеукраїнської науково-практичної конференції, 24 квітня 2026 р., м. Миколаїв. – Миколаїв : МНАУ, 2026.

У матеріалах збірника VIII Всеукраїнської науково-практичної конференції «Українознавчий вимір у сучасній науці: гуманітарний аспект» порушено питання інноваційних підходів в методиці викладання гуманітарних курсів у закладах вищої освіти; сучасні проблеми функціонування української мови й мов національних меншин у загальноосвітній та вищій школі; феномен ментальної стійкості нашого народу в протистоянні російській військовій агресії; особливості вітчизняної культури в контексті європейської. Частина досліджень присвячена сучасним подіям та діяльності конкретних постатей у контексті об'єктивного вивчення історії й культури нашого регіону, а також історія України: від найдавніших часів до сьогодення.

Редакційна колегія:

д-р. техн. н., акад. В'ячеслав Шебанін; д-р. пед. н., проф. Наталія Шарата; канд. екон. н., доц. Олександр Біліченко; д-р. екон. н., проф. Олена Довгаль; канд. філол. н., доц. Тетяна Кравченко; канд. іст. н., доц. Ганна Побережець; ст. лаб. кафедри українознавства та суспільних наук Юлія Мельніченко; лаб. кафедри українознавства та суспільних наук Ірина Талюта.

Точка зору редколегії не завжди збігається з позицією авторів.

Секція «Інноваційні підходи в методиці викладання гуманітарних курсів у
закладах вищої освіти»

Гордієць І. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	9
Коваленко О., Крицька А. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПІД ЧАС СПІЛКУВАННЯ (МОВНА НЕВПЕВНЕНІСТЬ): РОЛЬ ВИКЛАДАЧА ЯК МОВНОГО ФАСИЛІТАТОРА	12
Кривцов Д. ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОСТІ ВИКЛАДАЧА ГУМАНІТАРНИХ КУРСІВ У ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ЗСУ	15
Кривцова О. СИМУЛЯЦІЙНІ ТРЕНІНГИ ТА РОЛЬОВІ ІГРИ В ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ КУРСАНТІВ ВІЙСЬКОВИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	18
Лук'яненко С. KEYС-МЕТОД НА ОСНОВІ БОЙОВОГО ДОСВІДУ ЗСУ У ВИКЛАДАННІ ВІЙСЬКОВОЇ ПСИХОЛОГІЇ ТА ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН	21
Марковська А. ENHANCING STUDENTS' COGNITIVE ACTIVITY THROUGH THE IMPLEMENTATING OF THE LATEST LEARNING TECHNOLOGIES	25
Марценюк А. ОСВІТНІ ТРЕНДИ ТА МЕТОДИЧНІ РОДЗИНКИ СУЧАСНОГО ЗАНЯТТЯ З ДИСЦИПЛІН ФІЛОЛОГІЧНОГО КУРСУ	26
Побережець Г. ПОСТАТІ ВИДАТНИХ УКРАЇНСЬКИХ АГРАРІЇВ І НАУКОВЦІВ У ЗМІСТІ ІНТЕГРОВАНИХ ЗАНЯТЬ ГУМАНІТАРНОГО ТА ФАХОВОГО ЦИКЛІВ	30
Рускуліс Л., Васейко А. ЛІНГВОДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ НАВЧАННЯ РИТОРИКИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	33
Рускуліс Л., Васильєва В. ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ОСНОВИ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ	35
Рускуліс Л., Дімірова Н. "КОГНІТИВНО-КОМУНІКАТИВНИЙ ПІДХІД ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ	37
Рускуліс Л., Манакова Л. SMART-ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ	40
Рускуліс Л., Пономаренко В. РОЗВИТОК ПОТЕНЦІАЛУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВПРОВАДЖЕННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	42
Рускуліс Л., Пономаренко С. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ПСИХОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	45
Рускуліс Л., Тодорова Ю. ФОРМУВАННЯ МЕДІАКОМПЕТЕНТНОЇ ГРАМОТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ	47
Саламатіна О. INNOVATIVE METHODS OF TEACHING ENGLISH IN NON-LINGUISTIC UNIVERSITIES: FEATURES AND ADVANTAGES	49
Тішечкіна К. TASK-BASED LEARNING У ВИКЛАДАННІ МОВ: ЕФЕКТИВНІСТЬ І ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ	52
Шулюк Н. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН	54

Секція «Сучасні проблеми функціонування української мови й мов
національних меншин у загальноосвітній та вищій школі»

Кравченко Т. ПЕРСПЕКТИВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ВІДДІЄСЛІВНИХ ІМЕННИКІВ У ТЕРМІНОЛОГІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	58
Кравченко Т., Вовченко І. ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ ФІНАНСОВИХ ТЕРМІНІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	60
Кравченко Т., Коржова В. ДОСЛІДЖЕННЯ РОДОВОДУ ТА ПОХОДЖЕННЯ ПРИЗВИЩА КОРЖОВ(А) У КОНТЕКСТІ МОВНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОДИНИ	63

Кравченко Т., Кувшиннікова Я. СИМВОЛІКА КОЛЬОРІВ У ФРАЗЕОЛОГІЗМАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	65
Кравченко Т., Федчерова Є. ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ФЕМІНІТИВІВ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ	67
Матвієнко Людмила, Любич Дар'я ЗНАЧИМІСТЬ СУРЖИКУ У ФОРМУВАННІ МОВНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ	69
Мельніченко Ю. ЗАПОЗИЧЕННЯ ЧИ ЗАСМІЧЕННЯ? РОЛЬ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИКИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ	72
Рускуліс Л., Григоренко А. ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ З НАУКОВИМ ТЕКСТОМ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ	74
Шарата Н., Волохова А. РЕПРЕСОВАНІ СЛОВА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	77
Шарата Н., Головачук А. ЧИТАННЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	80
Шарата Н., Кісліцина А. ДІАЛЕКТ ПІВДНЯ УКРАЇНИ ЯК СКЛАДОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ МОВНОЇ КУЛЬТУРИ	82
Секція «Феномен ментальної стійкості нашого народу в протистоянні російській воєнній агресії»	
Курепін В. ПСИХОЛОГІЧНА РЕЗИЛЬЄНТНІСТЬ МОЛОДІ ЯК ВІДПОВІДЬ НА ВІЙНУ	85
Курепін В., Дідняк А. СТІЙКІСТЬ СВІДОМОСТІ: ЯК УКРАЇНЦІ ПРОТИСТОЯЛИ ВОЄННИМ ЗАГРОЗАМ	88
Курепін В., Лотарева Д. УКРАЇНЦІ В УМОВАХ ВІЙНИ: ФЕНОМЕН АДАПТАЦІЇ	91
Маєр Ю. БАГАТОРІВНЕВА ДЕТЕРМІНАЦІЯ РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ВОЄННИХ ВИКЛИКІВ	94
Муляр В. РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ВІЙНА І МЕНТАЛЬНА СТІЙКІСТЬ УКРАЇНЦІВ	97
Тюганова М. РОЛЬ КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ У ФОРМУВАННІ МЕНТАЛЬНОЇ СТІЙКОСТІ ПІДЛІТКІВ	100
Секція «Особливості вітчизняної культури в контексті європейської»	
Божкова Г. ПОВОЄННІ ДЕПОРТАЦІЇ ТА ПРОБЛЕМА ЗБЕРЕЖЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ УКРАЇНЦІВ	104
Кравченко Т., Бондаренко Д. ФОЛЬКЛОР ЯК ДЖЕРЕЛО УКРАЇНОЗНАВЧИХ ЗНАНЬ	106
Кравченко Т., Корнієнко Т. СПЕЦИФІКА УКРАЇНОЗНАВЧОГО ЗНАННЯ В СИСТЕМІ ГУМАНІТАРНИХ НАУК ХХІ СТОЛІТТЯ	109
Матвієнко Л., Філатова В. БІОФІЛЬНІ ПРИНЦИПИ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ІНТЕР'ЄРІ	111
Побережець Г., Коваль О. ЄВРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ: ПОЛІТИЧНИЙ ТА ІНДЕТИФІКАЦІЙНИЙ ВІМИР	113
Суріна Г. ПРИКЛАДНІ ТА ПУБЛІЧНІ ГУМАНІТАРНІ НАУКИ ДЛЯ АГРАРНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ	116
Секція «Сучасні події та діяльність конкретних постатей у контексті об'єктивного вивчення історії й культури нашого регіону.»	
Побережець Г., Петренчук С. РОЛЬ МОЛОДІ У ПРОЦЕСАХ ДЕМОКРАТИЧНОГО ОНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ	119
Снитко І. ВИЗНАЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДОСЛІДНИК АНТИЧНОЇ НУМІЗМАТИКИ ВЛАДИЛЕН АНОХІН	121
Секція «Історія України: від найдавніших часів до сьогодення»	
Борисова – Ярига А. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ НА МИКОЛАЇВЩИНІ	123

Гребенников В.	ОСОБЛИВОСТІ ПОСЕЛЕННЯ ДОБИ ФІНАЛЬНОЇ БРОНЗИ	ОКТЯБРІ	125
Побережець Г.	ІСТОРИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ШІСТДЕСЯТНИКІВ		128
Побережець Г., Барткова А.	РОЛЬ НАРОДУ У ПРОЦЕСІ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ		130
Побережець Г., Бондар І.	ЛІКВІДАЦІЯ ГЕТЬМАНЩИНИ		134
Побережець Г., Бондаренко Д.	ДЕРЖАВОТВОРЧІ ПРОЦЕСИ НА ШЛЯХУ ДО	СТАНОВЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ	138
Побережець Г., Вовченко І.	ВНЕСОК ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ У СТАНОВЛЕННЯ	УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ	141
Побережець Г., Волочай Н.	ВПЛИВ	ШІСТДЕСЯТНИЦТВА	НА
	ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ УКРАЇНИ		143
Побережець Г., Годик О.	ДЕРЖАВОТВОРЧІ ПРОЦЕСИ У ПЕРІОД КИЇВСЬКОЇ РУСИ		146
Побережець Г., Золотих С.	ФЕДЕРАТИВНИЙ УСТРІЙ СРСР: РОЛЬ ТА АВТОНОМІЯ	УКРАЇНИ	148
Побережець Г., Зюкіна Ю.	ДЕРЖАВОТВОРЧІ ПРОЦЕСИ ПІД ЧАС НАЦІОНАЛЬНО-	ВИЗВОЛЬНОГО ЗМАГАННЯ В УКРАЇНІ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ XVII СТ	151
Побережець Г., Карявка Ю.	ЕТАПИ	СТАНОВЛЕННЯ	УКРАЇНСЬКОЇ
	ДЕРЖАВНОСТІ		154
Побережець Г., Кувшиннікова Я.	СИМВОЛІКА УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ: ВІД	ТРИЗУБА КНЯЗІВ ДО ГЕРБА НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ	156
Побережець Г., Панчук А.	ДЕРЖАВОТВОРЧІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ У ПЕРІОД	РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ	159
Побережець Г., Прогонюк К.	ПІДОЗРІЛІ ПОЛІТИЧНІ ТА НАЦІОНАЛЬНІ	РЕВОЛЮЦІЇ В УКРАЇНІ КІНЦЯ XIX – ПОЧАТКУ XX СТ	162
Побережець Г., Романчук Р.	ЗНАЧЕННЯ УНІВЕРСАЛІВ УЦР		165
Побережець Г., Соловйов Д.	КИЇВСЬКА РУСЬ ЯК ВИТОКИ УКРАЇНСЬКОЇ	ДЕРЖАВНОСТІ	167
Побережець Г., Стельмах С.	ВОЛИНСЬКА	ТРАГЕДІЯ:	СПІЛЬНА
	ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ УКРАЇНЦІВ ТА ПОЛЯКІВ		169
Побережець Г., Трофименко І.	ДЕРЖАВОТВОРЧІ	ТРАДИЦІЇ	ГАЛИЦЬКО-
	ВОЛИНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ		172
Побережець Г., Федчерова Є.	ТАЄМНІ ОРГАНІЗАЦІЇ І БРАТСТВА ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ	XIX СТ. ЯК ОСНОВА УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВОТВОРЧОГО ПРОЦЕСУ	174
Побережець Г., Чокова С.	РОЛЬ КОНСТИТУЦІЇ В УТВЕРДЖЕННІ ДЕМОКРАТИЧНОЇ	ДЕРЖАВИ: УКРАЇНСЬКИЙ КОНТЕКСТ	177

Матвієнко Людмила – кандидат історичних наук, доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін та філософії, Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова

Філатова Владислава – здобувачка вищої освіти спеціальності В2 Дизайн, Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова

БІОФІЛЬНІ ПРИНЦИПИ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ІНТЕР'ЄРІ

У статті розглядається біофільні принципи традиційної української культури та їх трансформацію у сучасному європейському дизайні інтер'єру. Проаналізовано вплив культурних і соціальних практик на формування житлового простору, а також роль природоорієнтованих рішень у сучасному середовищі. Визначено, що традиційні українські підходи до організації житла мають спільні риси з сучасними європейськими тенденціями біофільного дизайну.

Сучасний дизайн інтер'єру дедалі більше орієнтується на принципи взаємодії людини з природним середовищем, що реалізується у концепції біофільного дизайну. Біофільний дизайн передбачає інтеграцію природних елементів у житловий простір з метою покращення психологічного та фізичного стану людини [3]. У цьому контексті особливого значення набуває аналіз традиційних культур, зокрема української, у яких подібні принципи формувались історично.

Біофільний дизайн як теоретична концепція передбачає відтворення закономірностей природного середовища у штучно створених умовах. Такий дизайн базується на використанні просторових, світлових і матеріальних рішень, які забезпечують візуальний, сенсорний і функціональний зв'язок людини з природою. Ключовими елементами є природне освітлення, органічна структура простору, наявність природних текстур і створення умов, наближених до природного середовища проживання людини [2]. У цьому контексті біофільний дизайн виступає як міждисциплінарний підхід, що поєднує архітектуру, екологію та соціальні науки, орієнтуючись на гармонізацію взаємодії людини з навколишнім середовищем.

Традиційний український житловий простір був тісно пов'язаний із природним середовищем. Використання натуральних матеріалів, таких як дерево, глина, текстиль, а також орієнтація будинку відносно сонячного світла свідчать про глибоке розуміння взаємозв'язку людини та природи [5]. Простір

житла не лише виконував утилітарні функції, а й відображав світоглядні уявлення та культурні цінності.

З соціологічної точки зору житловий простір виступає не лише матеріальним середовищем, а й відображенням соціальних практик і моделей повсякденного життя. Просторова організація житла безпосередньо пов'язана за способом життя, типом сімейних відносин, рівнем приватності та характером комунікації між членами домогосподарства [4]. У традиційній українській культурі важливим є колективний аспект життя, що проявляється у тісному зв'язку внутрішнього простору з подвір'ям, садом, господарськими зонами, а також у використанні природних матеріалів, що забезпечували безпосередній контакт з довкіллям. Така організація простору відображала аграрний спосіб життя, орієнтований на співіснування людини і природи.

У сучасному європейському дизайні інтер'єру біофільний підхід реалізується через конкретні просторові та матеріальні рішення. До них належать використання натуральних матеріалів (дерево, камінь, льон), застосування панорамного або збільшеного скління для посилення природного освітлення, інтеграція рослин у внутрішній простір (вертикальне озеленення, «зелені стіни», зимові сади), а також створення відкритих планувальних структур, що забезпечують візуальний зв'язок із зовнішнім середовищем. Популярним є також інтер'єрні рішення з використанням природних кольорових палітр (земляні, теплі нейтральні відтінки), тактильно приємних поверхонь і текстур, які імітують або відтворюють природні форми [1; 3]. Усі ці підходи спрямовані не лише на естетичне вдосконалення простору, а й на покращення психоемоційного стану людини, зниження рівня стресу та підвищення якості життя.

Водночас значна частина цих принципів має витоки у традиційній українській культурі. Зокрема використання локальних природних матеріалів (глина, дерево, вапно), білені стіни як засіб регулювання світла та температури, текстиль із натуральних волокон, а також активне включення рослин у житловий простір (вазони, квітники, сад як продовження дому) свідчать про історично сформовану природоорієнтовану модель житла. Простота форм і функціональність інтер'єру також були обумовлені не лише економічними чинниками, а й культурними установками на доцільність і гармонію з довкіллям.

Таким чином європейський біофільний дизайн часткового відтворює та переосмислює ті принципи, які в українській традиції існували як елемент повсякденної культури. Перехід цих принципів у сферу професійного дизайну пов'язаний зі зміною соціальних умов: урбанізацією, віддаленням людини від природи та зростанням потреби у відновленні цього зв'язку у штучному середовищі. У результаті культурні практики набувають нового значення і стають основою для сучасних дизайнерських рішень.

Отже, біофільні принципи української культури можуть розглядатися не лише як історична спадщина, а і як актуальний ресурс для формування сучасного житлового середовища. Їх інтеграція у європейський дизайн

інтер'єру демонструє тісний взаємозв'язок між культурою, соціальними практиками та просторовою організацією життя, а також підтверджує, що сучасні дизайнерські тенденції часто мають глибоке культурне підґрунтя.

Література

1. Beatley T. *Biophilic Cities: Integrating Nature into Urban Design and Planning*. Washington: Island Press, 2011.
2. Browning W. D., Ryan C. O., Clancy J. O. *14 Patterns of Biophilic Design: Improving Health and Well-Being in the Built Environment*. New York: Terrapin Bright Green, 2014.
3. Бурдє П. *Практичний сенс*. Київ: Основи, 2003.
4. Kellert S. R., Heerwagen J., Mador M. *Biophilic Design: The Theory, Science and Practice of Bringing Buildings to Life*. Hoboken: Wiley, 2008.
5. Косміна Т. В. *Українське традиційне житло*. Київ: Наукова думка, 2005.

Побережець Ганна – кандидат історичних наук, доцент кафедри українознавства та суспільних наук, Миколаївський національний аграрний університет.

Коваль Олександра – здобувач вищої освіти спеціальності С4 Психологія, Миколаївський національний аграрний університет

ЄВРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ: ПОЛІТИЧНИЙ ТА ІНДЕТИФІКАЦІЙНИЙ ВІМИР

У тезах розглядається дослідження європейської інтеграції України з особливою увагою до політичного та ідентифікаційного вимірів. У тезах аналізується процес включення України до європейських політичних структур і механізмів, а також його вплив на формування національної самосвідомості та ціннісних орієнтирів громадян. Окремо розглядаються основні труднощі та виклики інтеграційного процесу, зокрема регіональні відмінності, культурні бар'єри та необхідність практичної реалізації європейських стандартів.

Європейська інтеграція України є однією з найважливіших та найактуальніших тем у сучасній політиці та економіці країни. У зв'язку з цим вивчення політичних та ідентичних вимірів інтеграції стає ключовим завданням розвитку України. Ця тема не лише привертає увагу політиків та економістів, а й цікавить широку громадськість. Тому вивчення різних

Науково-практичне видання

**УКРАЇНОЗНАВЧИЙ ВИМІР У СУЧАСНІЙ НАУЦІ:
ГУМАНІТАРНИЙ АСПЕКТ**

**Матеріали VIII Всеукраїнської
науково-практичної конференції**

Технічний редактор – Кравченко Тетяна

Комп'ютерна верстка – Талюта Ірина

Надруковано у видавничому відділі
Миколаївського національного аграрного університету
54010, м. Миколаїв, вул. Георгія Гонгадзе, 9

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК №1155 від 17.12.2002 р.